

• صاحب امتیاز و مدیرمسئول: غلامحسین کرباسی • مشاوران: عباس عبدی و احمد زیدآبادی • سردبیر: محمد جواد روح • سردبیر آنلاین: افشین امیرشاهی
• معاون سردبیر: مهرداد خدیری • دبیران گروه‌ها: فرزانه پهرانی (اقتصاد)، آرمین منتظری (دبلیو، بین‌الملل)، علی ورامینی (رسانه و فرهنگ)
• سمیه متقی (سیاست)، الهه ابراهیمی (خبر)، آرش خاموشی (عکس)، هادی حیدری (طرح و کاریکاتور)، مدیر هنری: مهدی قهرانی تبار، حرفه‌پژوهی و ویراستاری: شهرام هادی
• مدیر اداری و آژسی‌ها: شاهرخ حیدری • تلفن روابط عمومی: ۸۸۷۴۹۳۰۰ • تحریریه: ۸۸۷۳۰۲۹۱ • آژسی‌ها: ۸۸۷۳۵۲۰۷
• نشانی: خیابان شهید بهشتی، خیابان پاکستان، کوچه دوازدهم، پلاک ۱۸، لیتوگرافی و چاپ: هم‌مین • توزیع: نشر گستر امروز نوین • تلفن: ۰۲۱-۹۱۳۰۴۱۴۲

شما بی اخلاقید!

علی مسعودی‌نیا
نویسنده

به گمانم تعصب را می‌فهمم، کینه و انتقام را می‌فهمم، ریاکاری را هم می‌فهمم. این‌ها را هیچ‌کس هیچ‌کجا به‌عنوان سجایای اخلاقی ذکر نکرده. به‌خودی‌خود رذیلت‌هایی نگویند. اما در بازی‌های سیاسی انگار گریزی از آن‌ها نیست. اما از زمان روی کار آمدن دولت جدید و به‌تبع آن خانه‌تکانی و پالایش (یا آلالش) رسانه‌های دولتی، تمام ژورنال‌های حاکی دولت را رصد می‌کنم و می‌بینم رویکردشان نه‌فقط تعصب، نه‌فقط کینه و انتقام، نه‌فقط ریاکاری، که بی‌اخلاقی محض است و هیچ‌کس نمی‌فهمد چگونه می‌توان داعیه‌ی معنویت، دینداری و مسلمانی داشت و چنین بی‌اخلاق بود. از دیدن تیرها و خواندن مطالب نشریاتی که پیوندی اقتصادی و سیاسی با دولت حاکم دارند، به حقیقت می‌شود فهمید که سطح و ارزش روزنامه‌نگاری اخلاقی ژورنالیسم تا چه حد دچار تنزل شده است. من اصلاً بحث این جناح و آن جناح مد نظر من نیست. نمی‌گویم رسانه‌ها در دولت‌های منبعث از جناحی دیگر معصوم بودند و هیچ رویکرد هادارانند داشتند. اما دست‌کم استدلالی، انصافی، منطقی، چیزی در میان بود. این لجاجت کودکانه و کورکورانه در دست‌اندرسازی و پاکیزه و سراسر فضیلت‌بودن کابینه‌ی فعلی، این تطهیر بی‌معنی دولت و دولتمردان، این حمایت نادادگرانه از هر کس و هر تصمیم دولت، باورپذیر نیست. فقط در طنزهای اغراق آمیز می‌توان چنین نمونه‌هایی یافت. جاهایی مثل داستان «چگونه یک روزنامه‌نگار حوزه‌ی کشاورزی شدم» از مارک تواین، یا داستان «شیک‌پوش» از بزرگ علوی یا فیلم‌های دهه ۶۰ خردمان که ضد قهرمانش شاه و ساواک بودند و ابلهانه‌می‌گوشیدند واقعبیت‌های جامعه را در گرو جلوده‌ها دیدند. آخر مگر شما روزنامه‌نگار هستید؟ اصلاً روزنامه‌نگاری پیشکش‌تان (چون قطعاً روزنامه‌نگار نیستید، روزنامه‌نگار چه باشد یا راست، رادیکال باشد یا محافظه‌کار، نمی‌تواند تا این حد از واقعبیت جامعه‌اش گسیخته باشد و دروغ را حقیقت‌نمایی کند)، ولی به ادعای خودتان انسان و خدایرت که هستید. مگر می‌شود این همه کاستی را امتیاز جلوه داد و این همه واقعبیت‌هایی که حتی کم‌هوش‌ترین افراد جامعه قادر به درک و احساس‌اش هستند و این همه تصمیم نابخردانه و شکست‌های دیدنی‌اتیک را به‌عنوان شاهکار، استراتژی و کامیابی دولت به مردم غالب کرد؟ مگر می‌شود لقب روزنامه و روزنامه‌نگار را یک کشید و آن وقت کاری ارائه داد که سفرای‌ترین بولتن‌های تبلیغاتی درون سازمانی هم در برابرش رو سفید و ممتصف جلوه کنند؟

چندان گذشت که از سالگرد پیروزی انقلاب ۵۷، مگر خودتان این همه روی دروغ‌پردازی‌های رسانه‌های وابسته به سیستم آن روزگار در مستندها، گزارش‌ها و کتاب‌های دست‌ی‌مانور ندادید طی این سال‌ها؟ حالا چمنده که خودتان همان رویه را در نظر گرفته‌اید؟ یعنی شعور جامعه را اینقدر پایین تخمین زده‌اید که گمان می‌کنید این حرف‌ها باورش می‌شود و از اساس اعتنایی به آن‌ها دارد؟ مگر که تصمیم داشته باشید وضعیتی اسکرین‌فریک ایجاد کنید؛ نوعی گسیخت کامل از واقعبیت که ژورنال را که قرار است آینه‌ی صادقی باشد برای بازتاب تصویر جامعه، بدل کنید به آینه‌ای که به فراخور منفعت دولت کوز و کاوشود و تصویری از اساس بی‌ارتباط به واقعبیت جامعه را بازتاب دهد؛ بی‌شکوه‌ها را با شکوه جلوه دهد، شکست‌ها را پیروزی، فقدان‌ها را دارایی، بن‌بست‌ها را بزرگراه و بیدادها را عدالت جلوه دهد. به‌حال به‌قول مشترک آن سرود انقلابی و حضرت حافظ، طی شود این روزگار و باز به‌قول نیما یوشیج، آن که غربال دارد از پشت سر خواهد آمد و بالاخره تاریخی در کار خواهد بود و ما را قضاوت خواهد کرد و هر چند قضاوتش ممکن است در زمان غیاب ما باشد دیگر به‌در دنیا و آخرت‌مان نخورد، اما تصویری از یک دوران راثیت خواهد کرد در مطبوعات این مملکت، که مایه حیرت و اشمئزاز آیندگان خواهد بود.

صاحبان این قلم‌ها، این انگشتانی که هر روز دکمه‌های کیبورد را لمس می‌کنند و کلمه، جمله، خبر و گزارش می‌نویسند، آیا با مفهوم وجدان، با ارزش آدمیان و شهروندان یک جامعه آشنا نیستند؟ بعد است آشنا نباشند. شاید آن فرشته‌ای که مومنان می‌گویند بر شانه راست می‌نشیند، اعمال خیر را می‌نویسد و امر اخلاقی را مورد تشویق قرار می‌دهد، گزینده «سایلینت» دارد و عجالتاً بی‌صدایش کرده‌اند تا مزاحم منافع سیاسی‌شان نشود. دیگر طبق ادبیات، فرمایش‌ها، باورها و داعیه‌های خودشان بنشینند و حساب و کتاب کنند که دارند چه چیزی را با چه چیزی تاخت می‌زنند و در محکمه‌های عدل انسانی و الهی‌نامه اعمال‌شان چه خواهد بود. شما بی‌اخلاقید! بی‌اخلاق محض او بیچاره روزنامه... و بیچاره روزنامه‌نگاری...

عکس: Gettyimages

درخشش يك مستند

گزارشی از آنچه در هفتاد و چهارمین جشنواره فیلم برلین گذشت

رضا صائمی
منتقد سینما

فیلم می‌توانست تندتندتر از این باشد، فرهادپور و مهرابی زوج گرم و دوستانه‌ای در فیلم سرد و غم‌انگیز مقدم و صناعی‌ها به‌شمار می‌روند. «استغنی نامبری، منتقد سینما هم گفت: «هر دو بازیگر اصلی «یک محبوب من»، انگار از درون روشن شده‌اند و درخشش زندگی احیاشده‌ای را به نمایش می‌گذارند.» نظر سارا منوچهر هم این بود: «یک محبوب من» شگفت‌انگیز است؛ فیلمی که داستان آدم‌هایی را روایت می‌کند که امید و انتظاری برای رسیدن به شادکامی و خوش‌بختی ندارند. «به گفته برینا نیگیبونی: «مریم مقدم و بهتاش صناعی‌ها در «یک محبوب من» داستان شیرین، خنده‌دار و تازیک یک زن ایرانی را روایت می‌کنند که روزی می‌فهمد آزاد بودن حق مسلم اوست. «لسلی فلیرین از هالیوود ریپورتر هم نوشت: «برشی لیدی از زندگی». در نهایت فلیرین هم گفت: «مریم مقدم و بهتاش صناعی‌ها، نمایشی صریح اما صمیمانه از عشق و مقاومت در برابر مردسالاری جامعه در دوران پیری ساخته‌اند.»

فهرست برندگان اصلی جشنواره برلین ۲۰۲۲

خرس طلایی بهترین فیلم: «آلکاراس» (Alcarra) ساخته‌ی کارلا سیمون، **خرس نقره‌ای بزرگ هیئت‌داوران:** «رمان نویس» ساخته‌ی هونگ سانگسو، **خرس نقره‌ای هیئت‌داوران:** «ردای جوهر» ساخته‌ی ناتالیا لویز گیاردو، **خرس نقره‌ای بهترین کارگردانی:** کارل دنی برای فیلم «آتش»، **خرس نقره‌ای بهترین فیلمنامه:** لیلی استیلبر برای فیلم «ربیع کورناز علیه جورج بوش»، **خرس نقره‌ای بهترین بازیگر نقش مکمل:** لورا بسوکی برای فیلم «قبل، حالا و بعدا»، **خرس نقره‌ای هیئت‌داوران (بهترین فیلم کوتاه):** «صبح یکشنبه» ساخته‌ی برونو ریبریو، **خرس طلایی بهترین فیلم کوتاه:** «تله» ساخته‌ی آناستازیا بویر، **نشان ویژه جشنواره:** «یک قطعه آسمان» به کارگردانی مایکل کخ، **جایزه بهترین مستند:** «خاطرات روزانه میانه‌مار»

فیلم کوتاه گوزن

در جشنواره امسال همچنین فیلم کوتاه «گوزن» از ایران، جایزه ویژه بهترین فیلم کوتاه از سوی هیئت‌داوران بین‌المللی در بخش «نسل» (Generation kplus) را از آن خود کرد. پروژه سینمایی «یک محبوب من» ساخته بهتاش صناعی‌ها و مریم مقدم محصول مشترک ایران و فرانسه نیز جایزه‌ی گسترش فیلمنامه یوریماز به همراه ۲۰ هزار یورو را در بخش بازار تولید مشترک برلیناله دریافت کرد. تا پس از فیلم کوتاه «گوزن» و «جمعه می‌بینم، رایبسنسون» در شب یایانی جشنواره برلین ۲۰۲۲، سومین جایزه‌ی سینمایی ایران به‌صناعی‌ها و مقدم برسد. امسال «ام. نایت شامالان» کارگردان هندی-آمریکایی ریاست هیئت‌داوران هفتادوومین جشنواره بین‌المللی فیلم برلین را برعهده داشت و در کنار او کریم آیتوز کارگردان برزیلی-الجزایری، سعید بن سعید، تهیه‌کننده فرانسوی-تونسی، آنا زهره آنخید سینمانگر آلمانی، تسیستی دانگامگا نویسنده و کارگردان اهل کشور زیمبابوه، ریوسوکه هاماکوچی کارگردان ژاپنی و کلنی نیلسن بازیگر دانمارکی دیگر اعضای هیئت‌داوران بخش مسابقه‌ی اصلی جشنواره برلین را تشکیل می‌دادند.

خرس طلا به یک مستند رسید

شاید یکی از مهمترین ویژگی‌های جشنواره هفتادوچهارمین فیلم برلین این بود که برخلاف انتظار اغلب افراد، خرس طلایی جشنواره نه به یک فیلم داستانی که به یک فیلم مستند رسید و همانطور که اشاره شد، جایزه خرس طلایی بهترین فیلم بخش مسابقه اصلی به مستند «داهومی» ساخته «متی دیوپ» محصول مشترک فرانسه، سنگال و بنین رسید و «نیازهای یک مسافر» به کارگردانی «هونگ سونگ سو» از کره جنوبی هم برنده خرس نقره‌ای جایزه بزرگ هیئت‌داوران شد. این مستند خلاقانه که از پاریس تا کونوتو پیش می‌رود، به آثار باستانی اجازه می‌دهد تا خودشان را بازگو کنند، آن‌ها در مکالمه‌ای به زبان فون، اغلب در برابر یک امتیاز موسیقی سینتی‌پاپ اسپارامیز و تحریک‌آمیز، درباره سفرشان تأمل می‌کنند. همچنین خرس نقره‌ای جایزه هیئت‌داوران به فیلم «امپراطوری» ساخته «برونو دومون» اعطا شد و «نلسون کارلوس دولوس سانتوس آریاس» هم‌برای فیلم «په‌په»، خرس نقره‌ای بهترین کارگردانی برلیناله را به‌خانه برد. ضمن اینکه جایزه بهترین بازیگر نقش اصلی و مکمل جشنواره هم به‌ترتیب به «سیاستین استن» برای فیلم «یک مرد متفاوت» و «امیلی استون» برای بازی در فیلم «چیزهای کوچک مثل این» رسید.

هفتادوچهارمین جشنواره فیلم برلین به کار خود پایان داد و جایزه خرس طلایی بهترین فیلم بخش مسابقه اصلی، به مستند «داهومی» ساخته «متی دیوپ» محصول مشترک فرانسه، سنگال و بنین رسید و «نیازهای یک مسافر» به کارگردانی «هونگ سونگ سو» از کره جنوبی هم برنده خرس نقره‌ای جایزه بزرگ هیئت‌داوران شد. اما آنچه این دوره از جشنواره برلین موجب شد تا رخدادهای آن در کانون توجه مخاطب ایرانی قرار بگیرد، این بود که سینمای ایران یکی از متفاوت‌ترین حضورهای خود را در آن تجربه و ثبت کرد. اگرچه سینمای ایران امسال در بخش اصلی نماینده‌ای نداشت، اما سینماگران کشورمان در بخش‌های جانبی خوش درخشیدند و سه جایزه را کسب کردند. فیلمنامه‌ی بهتاش صناعی‌ها و مریم مقدم، سازندگان فیلم «قصیده گاو سفید» مورد تحسین قرار گرفت تا انتظار یک فیلم خوب دیگر از دو فیلمساز جوان و خوش‌آینه را در آینده‌ای نزدیک داشته باشیم.

حضور پر رنگ سینمای مستقل ایران

همانطور که گفتیم ویژگی مهم جشنواره برلین امسال، حضور سینماگران مستقل ایرانی در برلیناله ۲۰۲۲ پررنگ بود. بنفشه هورمزدی، بازیگر ایرانی-آلمانی، در هیئت‌داوران بخش «نسل» جشنواره برلین حضور داشت. بهتاش صناعی‌ها و مریم مقدم با فیلم «یک محبوب من»، چهارمین فیلم بلندشان در مقام نویسنده و کارگردان، در بخش مسابقه اصلی برای کسب جایزه اول این رویداد سینمایی رقابت کردند (این فیلم محصول مشترک است با کشورهای فرانسه، سوئد و آلمان). علی‌رآ راستی در بخش «برخوردها» با فیلم «خمیازه بزرگ تاریخ» حضور داشت و فرحناز شریفی با فیلم «سیاره در زده‌ی شده من»، (محصول مشترک با آلمان) به بخش «پانوراما» راه یافت. در بخش نسل‌ها هم دو فیلمساز جوان ایرانی حضور داشتند: هادی بابایی فر با فیلم «گوسفند» و سروناز علم‌بیگی با فیلم «مانده گل» (که محصول مشترک است با کشورهای فرانسه و آلمان). سارا راجایی هم تنها فیلمساز ایرانی بخش فیلم‌های کوتاه بود که البته با فیلم شهر شاعران City of Poets محصول هلند در این بخش رقابت می‌کند. در بخش خاطرات انگیز «کلاسیک‌ها»ی برلیناله هم فیلم وقت بلوغ اثر زنده‌یاد سهراب شهید ثالث (۱۹۷۶، آلمان غربی) یکی از ۱۰ اثر ماندگار تاریخ سینماست که یک‌بار دیگر روی پرده نقره‌ای نقش بست.

جایزه فیبرشی برای فیلم ایرانی یک محبوب من

فدراسیون بین‌المللی منتقدان فیلم International Federation of Film Critics، یک مجموعه قدیمی و معتبر از منتقدان بیش از ۵۰ کشور جهان است که در حاشیه جشنواره‌های مهم، بهترین‌های خود را با نام جایزه فیبرشی Fipresci انتخاب و تقدیر می‌کند. این مجموعه در حاشیه جشنواره برلین ۲۰۲۲، این جایزه را به فیلم ایرانی «یک محبوب من» ساخته بهتاش صناعی‌ها و مریم مقدم اهدا کرد. فیلم «یک محبوب من» توسط بهتاش صناعی‌ها و مریم مقدم کارگردانی شده و در آن لی‌لی فرهادپور و اسماعیل محرابی، نقش‌های اصلی را بازی می‌کنند. آطور که شنیده می‌شود، خلاصه داستان فیلم درباره یک زن سالخورده و تنهایی ۷۰ ساله (مهین با بازی لی‌لی فرهادپور) است که پس از مرگ همسرش سال‌های سال تنهاست و با هیچ مردی ارتباط ندارد. او تصمیم می‌گیرد دوباره زندگی عاشقانه تازه‌ای را تجربه کند. پس با پیش می‌گذارد و دنبال راننده تاکسی سالخورده‌ای (فرامرز با بازی اسماعیل محرابی) که در رستوران دیده، می‌رود و منتظرش می‌ماند تا تنهایی‌شان را قسمت کنند. فیلم پس از نمایش و در غیاب کارگردانشان، مورد تشویق ۷ دقیقه‌ای حاضران قرار گرفت و تارو دوم، صدراعزیزین جدول امتیازی منتقدان شد. عکس‌های این فیلم را که محصول مشترک فرانسه، سوئد و آلمان است، اینجامی‌بینید تا نقدهای کوتاه منتقدان در جشنواره برلین ۲۰۲۲ ترجمه شود.

دیدگاه منتقدان جهانی درباره یک فیلم ایرانی

فیلم «یک محبوب من» که از سینمای مستقل ایران آمده بود، بیش از همه مورد توجه منتقدان قرار گرفت. از جمله رابرت دنیلز و راجر ایبرت که درباره این فیلم گفتند: «در حالی که احساس می‌کنیم امور سیاسی مرتبط با جنسیت‌ها در

چهره

پایان دوبلور پدر پسر شجاع

او از مهمترین گویندگان نقش‌های مکمل در تاریخ دوبله ایران است و در ارائه شخصیت‌ها و تیپ‌های مختلف و متضاد، بسیار تواناست. صدای ربیعی را در فیلم‌هایی به‌جای بازیگرانی چون: جورج سی اسکات «بیلیارد باز»، استیو مک کوئین «دزدی سنت لویی»، دیوید چیانگ «مبارزی از شان تونگس»، فردریک فورست «اینک آخرالزمان» و آثاری چون «پسر شجاع» به‌جای شخصیت پدر پسر شجاع، «جنگجویان کوهستان» به‌جای شخصیت کانوچپو، کارتون «بینوایان» به‌جای ژاور و خیلی آثار مطرح سینمایی دیگر شنیده‌ایم. یکی از توانمندی‌های ویژه او، صداسازی برای کاراکترهای کارتونی بود. پرویز ربیعی که از پیشکسوتان دوبله ایران بود در سن ۸۴ سالگی بر اثر ایست قلبی در منزلش درگذشت. او بیماری خاصی نداشت و حتی این روزها هم در عرصه دوبله فعال بود. این استاد پیشکسوت دوبله امروز در قطعه هنرمندان بهشت زهرا به خاک سپرده خواهد شد.

کتابخانه

عواطف در دنیای دیجیتال

کتاب «عواطف در دنیای دیجیتال (شبه‌های نوین شکل‌دهی به حقیقت در جهان معاصر)»، نوشته آدریان اسکریبانو، با ترجمه میثاق شایق در ۲۸۴ صفحه و با قیمت ۱۸۲ هزار تومان توسط نشر دکسا منتشر شده است. در معرفی این کتاب آمده است، ما در جهانی به‌هم‌پیوسته از طریق دنیای مجازی/دیجیتالی زندگی می‌کنیم که تحولات فناورانه ۲۰ سال اخیر آن را شکل داده است. قدرت این برنامه‌ها و ابزارها کاملاً آشکار و کاربردشان در پژوهش‌های اجتماعی نیازی در حال رشد در علوم اجتماعی است. کتاب حاضر شامل مجموعه‌ای از پرسش‌ها و نتایجی است که می‌تواند حوزه‌های جدیدی در پژوهش اجتماعی به وجود آورد. آنچه در اینجا مطرح می‌شود، با در نظر گرفتن برخی از ویژگی‌های اصلی شبکه‌های اجتماعی، دنیای دیجیتال و دستگاه‌های موبایل، درک ساختار بندی فعلی دنیای اجتماعی را میسر می‌کند. نویسنده در این کتاب عنوان می‌کند که در دنیای امروز فرایندهای دستیابی به حقیقت از رویه‌های علمی سنتی، فاصله می‌گیرند و به سمت منطبق بر خاسته از حساسیت‌ها و عواطف پیش می‌روند.

نویسنده:
آدریان اسکریبانو
مترجم: میثاق شایق
انتشارات: دکسا

تاریخ

اولین انتخابات شوراهای شهر و روستا

پس از پیروزی انقلاب ۵۷، امام خمینی (ره) در تاریخ ۱۳۵۸/۲/۹ با صدور فرمانی به شورای انقلاب بر تشکیل شوراهای اسلامی و تهیه آیین‌نامه اجرایی آن تأکید کردند. در ادامه این تأکید بر

نقش مردم در اداره امور کشور، اصول ۷، ۶، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶ و ۱۰۶ قانون اساسی به شوراهای اسلامی اختصاص پیدا کرد. وقوع جنگ تحمیلی امکان تحقق شوراهای اسلامی را به‌منحوی که در قانون اساسی پیش‌بینی شده بود، فراهم نداشت. به همین سبب چند سال پس از پایان جنگ تحمیلی، قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران در تاریخ ۱۳۷۵/۳/۱ به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید و انتخابات اولین دوره شوراهای اسلامی شهر و روستا در ایران، در روز ۷ اسفندماه ۱۳۷۷ برگزار شد. در این انتخابات مردم حدود ۲۰۰ هزار نفر از اعضای اصلی و علی‌البدل شوراهای را در سراسر کشور در بیش از ۴۰ هزار حوزه انتخاباتی برگزیدند. مجموع مشارکت مردم نزدیک به ۲۴ میلیون نفر (۶۴ درصد) بود و بدین ترتیب شوراهای اسلامی از ۹ اردیبهشت‌ماه سال ۱۳۷۸ کار خود را آغاز کردند.